

lesarabrøv

Hvør er tað sum kostar skattaborgarunum dýrt?

Nú hava vit frætt, at býráðið í Havn hevur endiliga tikið støðu til skattaprosentið, og úrslitið var, at býráðið onga støðu tók.

Hetta lagið sýnist at vera eyðkent fyri okkara býarstjórn, og tað er serliga eyðkent av, at tann parturin, sum hoyri til Tjóðveldið ikki vil samtykkja í teimum atgerðum, sum teir hava verið við til, t.d. at gjalda fyri at har at bjóða sær at gera veg til Kaldbaks, hóast Kaldbakur um korta tíðuttan at tað kostaðið Havnar Kommuna eitt klóvið oyra, hevði fingið koyrveg til Sunds — og so var stutt eftir til Kaldbak, og ein stór, stór framgongd í mun til tað, sum higartil hevur verið.

Men Ólavur Michelsen kann vaska sínar hendur, sum hann vil, hann er eitt merkligt menniskja. Hann veit væl við sær sjálvum, at tað er hann, sum hevur ført kommununa í tað støðu, sum hon er í, tí tað er persónurin Ólavur Michelsen er ein av heiðurliminum, í Kaldbaksklubbanum og kommanditklubbanum um (saman við fyrrv. býráðslimi Finni Johansen), og hetta eru stóru grundirnar til, at prosentíð mátti upp, og tað serliga í Tórshavn finnast nógvir góðir borgarar, sum hava, lat okkum siga «benytte» sær av »at sleppa biligari í skatti», sum tað populært verður sagt millum fólk, við at gerast komanditistur í einum ella fleiri feløgum, er ein sannroynd. Tað nyttar lítið at koma til veljaranar uppá henda mátan tá fólkíð veit munandi betur.

Sig heldur sannleikan Ólavur M. og tit aðrir, sum spæla 'so penir.

Er Havnin komin illa fyri fíggarliga, so er tað m.a. av

ringari fyriskipan, tí tað má sigast at vera illa fyriskipað at hava bjóðað Kaldbak at koma uppí við lyftinum at skula gera ein veg, sum tit vita kosta skattaborgarunum »det hvide ud af øjnene» aftrat øllum hinum, sum má gerast. Tað sá ganska víst pent úr í summum bløðum hefyri, at Havnar Kommuna enn tá skontki brennivín í stórum stíli, tá vegurin var komin inn í Kaldbakshotnin, alt hetta uppá bekostning av skattarokningini. Og fara við víðari, so ljóðar, at innanhýsis klandrið í líkningar-

deildini er so vorðið, at menn har ikki tola at siggja hvønnannan, og skatturin er tí hvørt einasta ár mánaðar seinri úti enn hann skuldi, til stórt tap fyri tað almenna og forsyndilsí fyri tey sum skulu betala, tá tey sleppa ikki av við tað tey skulu betala, tá tey ikki fáa at vita hvussu nógv betalast skal.

Pauli Ellefsen er grannskoðari hjá kommunui, men hann forbarmi seg, hvørt einasta ár er øll umsitingin langt, langt aftur-úr, m.a. tí at grannskoðarin ikki syrgir fyri at senda líkningarnevndini uppgávurnar inn í rættari tí. Og hetta er samfelagsvalvenini, ið vera skulu.

at alt sum í Dimmalætting stendur er tann rami sannleiki, sjálvt tað sum verður vundið úr teimum heilunum sum spæla prestur, drykkjumaður, stórmaður, politikari og hvat tað ska vera, men er sannur heilaspuni.

Men spell er tað bert, at tað skal vera so í Føroyum, at hinir flokkarnir ikki hava sama høvi sum Sambandið at fáa gratis út í øll hús í Føroyum, tað sum teir hava upp á hjarta av líkum og ólíkum.

Men hetta kann Sambandið, sigur eigur føroyska lýsingarblaðið, sum sitt blað, og at broyta hetta system sær Pauli Ellefsen sum stórsta bakkast

fyri seg sjálvan og Sambandið, tí vil hann eisini ganga hart móti at nakað hendir á hesum øki, tí hann er bebbaræddur fyri at Sambandið skal missa hetta monopolið uppá blaðútgávu í Føroyum, tí forrætningsfólk, landið, staturin gjalda jú hópín av peningi til Dimmalætting, pening sum hini bløðini ongan tjans hava at fáa hendur á.

Ólika er støðan og rættvis. Og ein flokkur sum livir og andar uppá slíkt órættvisi man helst hava sama innihald í veru síni. Ein skrukan um eitt nú og annað tá, men bara um tað sum er negativt og niðursetandi, ongantið nakað mennandi.

Chr. N. Chr.

Skrokkaskrukkan!

Nú er skoramálið aftur á tapetinum, tað skýlt á øllum brøðrum, at Pauli Ellefsen altíð skal hava tað síðsta orðið, sjálvt um tað hann hevur at siga, bert er at líkna við ein vavgreyt, tí fært tú atkanna eftir tí sum hesin maðurin hevur sagt í hesum máli frá fyrstan tíð og tað sum hann síðan hevur sagt og skrivað, so er tað ein ósamanhangandi lestur so tað stendur eftir. Og nú hevur hann sett fær fyrri, at menninir aftanfyrri hesa bygging skulu knasast, og um so. advokatar og aðrir og peningastovnar aftrat koma við váttanum og prógvum, ja hóast tað hevur hesin maðurin sett sær í høvðið, at siga at alt er lygn teir siga, tí

tað er tað sum er í anda og pakt við Sambandið og Dimmalætting í hesum føri. Tað kann tæna teirra politikk, at mistonkiligera alt sum hevur við landsstýrið at gera í løtuni.

At tað almenna føroyska lýsingarblaðið stóðugt kann vera andlit hins almenna og samstundis »sprøyta» fyri Sambandið. Lygnir av ymsum slag og sannleikar av ymsum slag, soleiðis sum tað passar Sambandinum ella Paula Ellefsen skuldu standa lið undir lið teimum teimu kunngerðum og lógum, sum lögtingið og landsfyrisingin fremir. Hetta er ein lógin framferð, sum ikki kann annað enn geva fólkí tað fatan,

Frá Kvinnufylkingini

Øll, ið lesa bløðini, hava sæð, at Kvinnufylkingin hevur verið nógv frammi — bæði í greinum,

lesarabrevum og sjálvt í V4.

Ymsikar hava hugsanirnar verið, men halda vit, at vo lætt hevur verið gingið um sannleikan, og ofta hava greinirnar verið bert hugflog. Sakliga móttøðu hava við litið og einki sæð til enn.

Hetta er einki nýtt. Tá afturhaldið ikki veit sær nakrar sakligar grundir, so er tað altíð vant at brúka meir ella minni persónliga útspilling í staðin fyri at hyggja at, hvat sakin snýr seg um.

Vit meina, at blaðstjórnir, ið hava tann framhjárætt at fáa alt í bløð síni, vísa ósemiligan atburð, m.a. tá ið teir leggja flakavinnur undir illavörðið skriv móti Kvinnufylkingini. Ætlan tykkara er kanska hin gamla kenda, at sáa ilt og spjæða.

Vit kunnu bert vóna, at fólk eru fær fyrri at gjøgnumskoða útspillingarnar og meta Kvinnufylkingina út frá tí, sum hon ger. Og við eru altíð til reiðar av svára fólk, sum hevur positivan áhuga fyri Kvinnufylkingini.

Samanhald gevur styrki!

Kirkjubøur 6. júní 1977

Erlendur Patursson

Á felagsfundi 15/6 77

Kvinnufylkingin

Medlemsforslag

I Norden som i store dele av verden iøvrigt hersker det i det økonomiske liv ustabilitet og usikkerhet som bl. a. gir seg uttrykk i arbeidsløshet og pengeverdiens forringelse. Foruten den forstyrrelse, som disse forhold medfører i det økonomiske liv i det hele tatt, medfører de tillike mistrivsel, frustrasjon og utrygghet i de enkelte menneskers og familiers liv.

Foruten at det må være et ønskværdigt mål å tilvebringe en stabil samfunnsøkonomi, må det være et ikke mindre ønskværdigt mål å skape trivsel og trygghet for det enkelte menneske og det enkelte hjem. En av hovedbetingelsene herfor er stabil sysselsetting og stanile prisforhold.

I de enkelte nordiske land utfoldes det da også store og omfattende anstrengelser for å bekjempe arbeidsløshet og inflasjon med det siktemål å oppnå

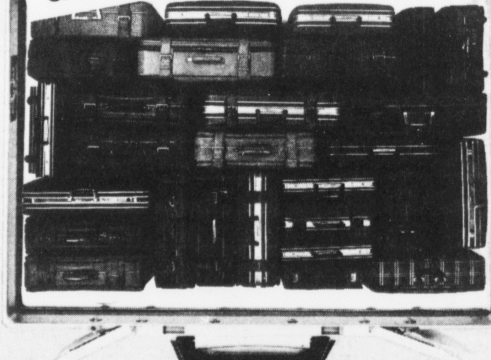
full sysselsetting og stanilt prisnivå.

Etter forslagsstillerens mening er disse spørsmål imidlertid av så vital betydning for de nordiske landes sunne samfunnsøkonomi og de nordiske folks trivsel og trygghet, at de bør tas opp til behandling på felles nordisk plan, således at man samordner de nordiske myndigheters tiltak mot arbeidsløshet og inflasjon med det siktemål å oppnå full sysselsetting og stabil pengeverdi.

I henhold hertil stilles følgende forslag:

Nordisk råd rekommanderer ministerrådet å samordne de nordiske myndigheters tiltak mot arbeidsløshet og inflasjon med det siktemål å oppnå full sysselsetting og stabil pengeverdi.

Út at ferðast?
Vit hava stórt úrval
av kuffertum

helge justinussen
bókhandil
sverrisgota 18 tlf. 2935

b